

Cementiri de Palau-solità

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Ctra. de Sentmenat, 75, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.5876
Longitud: 2.15975
UTM Est (X): 429965
UTM Nord (Y): 4604330

Classificació

Número de fitxa: 08156-91
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Autor de l'element: Antoni Falguera i Sivilla, arquitecte.
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM (2015), nº 2.03. BCIL.
Número inventari: Sí, IPA.: 27521.
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans
Autor de la fitxa: Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dt., 10/04/2018 - 02:00

Descripció

El cementiri de Palau-solità, construït a principis del segle XX, és d'estil eclèctic. En estaquen fonamentalment dos elements: el tancament del recinte format per la porta d'entrada i el mur, i el panteó de la família Duran. L'entrada consta d'un portal d'arc de mig punt de maó, en un mur construït amb pedra,

ornamentat amb arcuacions cegues de maó seguint l'estil romànic llombard. L'arc es subjecta sobre dues petites columnes de pedra; de fust llis, capitell ornamentat amb fulles d'acant i calaveres, i base d'estil corinti, sobre un basament de maó.

Just en la clau de l'arc de la porta d'entrada hi ha una pedra trapezoïdal amb una inscripció gravada.

Finalment, un doble ràfec completa la ornamentació d'un coronament a dues aigües amb ceràmica en trencadís vidriat. Aquest ràfec està coronat, en el centre, per una creu de pedra. La porta d'entrada queda tancada per una reixa de ferro forjat, amb un disseny senzill de formes ondulants, que finalitza en la part superior amb l'alternança de ramificacions i espirals. Com a frontissa es disposa d'una barra de ferro forjat recargolat, que finalitza en la part inferior amb caps de dracs.

En la porta d'entrada, prèviament a l'interior del recinte del cementiri, hi ha un espai cobert (porxo), amb una teulada a dues aigües, realitzada amb maó cuit i subjectat amb bigues de fusta amb impostes de pedra.

Aquest cos segueix la tipologia de les masies de la contrada, amb parament de pedres irregulars, gairebé com si fos fet de còdols.

La tanca/mur rep el mateix tractament que la porta, amb basament de maó i parament de pedra sense escairar. A la part superior es disposa d'un trencadís ceràmic, i a sota una sanefa decorativa de petits arquets. La tanca o mur de tancament del recinte presenta una sèrie de pilastres, amb coronaments ornamentals, que van repetint-se regularment.

En l'interior del cementiri destaca el panteó de la família Duran, que s'ubica just a l'entrada del recinte, en línia recta amb la porta d'accés, presidint amb una gran creu que s'alça des del terra, el recinte d'entrada al cementiri.

En el tronc de la creu hi ha gravada la figura d'un arcàngel, probablement Sant Gabriel, assenyalant el cel amb la mà dreta i a l'esquerra duu l'Evangeli. Sobre la figura, uns núvols emeten rajos cap a l'arcàngel. Corona l'obelisc una creu grega en el centre de la qual, i encerclat, es troba gravat el crismó.

Observacions:

Fotografies: Catàleg de béns a protegir, POUM (2015).

Història

La porta d'accés i la tanca del cementiri van ser projectades per Antoni Falguera i Sivilla, arquitecte destacat de principis del segle XX.

Aquest arquitecte, que també va realitzar els cementiris de Sentmenat i Castellar del Vallès, utilitzava fonamentalment en la seva arquitectura diferents elements ornamentals amb acabats de trencadís.

Aquest cementiri es troba a les afores de la població, ja que el cementiri existent en aquella època es va quedar petit.

Antigament els cementiris estaven al recer de l'església; no obstant, en créixer la parròquia s'havia de pensar a fer-ne un de més gran. En la visita pastoral del 2 de novembre de 1866, el bisbe manà "que no es facin nínxols tocant la paret de l'església", i es de suposar que això comportà la realització d'aquest nou cementiri.

La donació del terreny de l'actual cementiri la féu el Sr. Pere Duran Plantada el dia 27 de desembre de 1901; l'acceptà el Rvd. Hermenegild Santacana, rector de la parròquia i signaren com a testimonis els senyors Pere Pou i Antoni Puigdomènech. S'inaugurava solemnement el 8

de maig de 1904.

El cementiri passà a ser municipal l'any 1932 (per una llei del 30 de gener) , fins que el 15 d'abril de 1939, el municipi el retornà a la parròquia.

Bibliografia

BUSQUETS I MOLAS, E. (1970) Plegamans: una història de deu segles. Barcelona.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).

ROIG BUXÓ, J. (ARRAGO S.L.) (2011) Catàleg de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic. POUM. Palau-solità i Plegamans: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans.

VENTURA I VILA, LI. (1985) El meu poble Palau-Solità i Plegamans. Barcelona: Planeta, cop.

